

pobírají, a pro invalidy, kteří nepobírají důchod z důvodu §§ 2 a 4 cit. zák., ježto mají určité roční příjmy nebo dostalo se jim něčeho, co v § 4 je uvedeno. Nelze předpokládati, že u těch, kteří postižení byli větší výdělkovou neschopností, a u nichž tedy možno předpokládati větší možnost zhoršení jejich zdravotního stavu, by zákon stanovil konečnou lhůtu 10 let, kdežto u těch, kteří na své integritě tělesné byli poškozeni jen pod 20%, tedy malou mírou, a u nichž tudíž možnost zhoršení tohoto stavu je menší, by zákonodárce vůbec žádnou lhůtu nebyl stanovil a tím je byl postavil do daleko příznivější situace. Stejně by tomu bylo u těch, kdož uznáni byli sice invalidy více než 20%, ale neberou důchod z důvodu §§ 2, resp. 4 cit. zák. Ti mohli by žádati o zjištění zhoršení svého zdravotního stavu i po uplynutí 10 let od rozhodování o své invaliditě, kdežto u těch, kteří důchod pobírali, by po 10 letech této možnosti nebylo.

Úvahy ty vedou k tomu, že konečná slova svrchu cit. ustanovení »nejdéle však v době deseti let od přiznání prvotního důchodu« nutno vykládati vzhledem k souvislosti s předešlými slovy tak, že od prvního rozhodnutí, které bylo válečnému poškozeni-invalidovi vydáno o jeho žádosti, uplatňující nárok na důchod, nesmělo uplynouti více než 10 roků. Zákon slovy oněmi měl na mysli písemný výměr, který podle původního znění § 33 cit. zák. jest vydati osobě, jež o důchod se uchází, a v němž jest uvést, zdali se důchod přiznává čili nic.

Proto neporušil žal. úřad zákon, když žádost st-lovu, aby z důvodu podstatného zhoršení zdravotního stavu byl mu přiznán důchod, odpi- raný posud proto, ježto ztráta výdělečné schopnosti st-lovu činila jen 15%, byla zamítnuta z důvodu, že byla podána teprve po uplynutí 10 let od doby, kdy st-li byl vydán první výměr o jeho invaliditě, resp. kdy tento výměr nabyl právní moci.

Č. 11.930.

Vodné právo (Slovensko): * Proti výroku vodoprávního úřadu o výšce odškodného podľa § 61 zák. čl. XXIII:1885 (uhor. vod. zák.) je sťažnosť k najv. správ. súdu neprípustná (§ 26 zák. čl. XVIII: 1913 a § 3 lit. a) zák. o ss).

(Nález zo dňa 22. mája 1935 č. 15.990/35.)

V e c: Štefan G. a spol. v S. proti zemskému úradu v Bratislave o odvodnení pozemkov.

V ý r o k: Sťažnosť sa jednak odmieta pre neprípustnosť, jednak sa zamieta pre bezdôvodnosť.

D ô v o d y: Výmerom zo dňa 18. decembra 1930 povolil okr. úrad v Krupine Jozefovi M. a Jánovi L. previesť na svojich pozemkoch, vo výmeru tom bližšie označených, za podmienok vo výmere tom podrobne uvedených, určité odvodňovacie práce a na parcelách, vo výmere tom vyznačených a so služobnosťou zaťažit' sa majúcich, uložit' »hlavníky«, t. j. vykopať odpady.

V odvolaní do tohoto výmeru namietali sť-lia: 1. neprávom bolo povolené Jozefovi M. a Jánovi L. zriadiť na lúkach sť-l'ov otvorené kanály, resp. priekopy, lebo týmto spôsobom zmenšená by bola hodnota a upotrebitelnosť ich lúk; otvorené kanály porušily by celistvosť ich lúk, lebo oddelené častičky boli by spojené len mostkami, ohrožovali by telesnú bezpečnosť ich dobytká, ktorý by padal do priekop a lámal by si nohy, a mimo to v dobe rozvodnenia potoku tiahla by voda priekopami a presiaknutím, resp. pretrhnutím zaliala by ich nižšie ležiace lúky a tvorila by stále jazero, prečož navrhovali, aby sa žiadateľom uložilo zriadenie zakrytých odvodňovacích rúr pod ich lúkami; 2. výška odškodného nesprávne bola stanovená, lebo podľa § 61 zák. čl. XXIII:1885 malo byť odškodné to stanovené odhadnou hodnotou zabranej plochy a mimo to jednou pätinou tejto hodnoty.

Napadnutým rozhodnutím vyslovil žal. úrad, že po prezkúmaní veci a po vyšetrení miestnych pomerov dňa 9. a 10. mája 1931 doplňuje »§ 5« výmeru okr. úradu — ktorý § 5 stanoví určité povinnosti »koncesionára« — nasledujúcimi bodmi: h) v prípade preukázanej potreby okrem priepustkov v projekta zaznačených zriadiť ďalšie prejazdy, o počte a umiestení ktorých rozhodne zem. technická stavebná správa v Banskej Bystrici v dohode so záujemníkmi, i) na žiadosť záujemníkov preložiť cestu č. k. . . . na ľavý breh odpadu, j) za zbytky pozemkov, menšie ako 10 m², ktoré po provedení stavby zostanú na jednom bode odpadu, poskytnúť zvlášťne odškodné vo výške náhrad v »§ 6« ustálených. Ďalej vyslovil žal. úrad v napadnutom rozhodnutí, že ináč odvolanie zamietá. — — —

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss: — — — —

Sť-lia vytýkajú, že sa žal. úrad nezabýval náležite tou čiastkou odvolania, kde brojili proti stanoveniu odškodného a namietajú, že dôvod napadnutého rozhodnutia, že odškodné je primerané, keďže sa od sť-l'ov nepožaduje príspevok na kanalizáciu, neobstojí, lebo sť-lia nemôžu prispievať ku zriadeniu takého diela, ktoré je pro nich škodlivé, ba opačne oprávnení sú požadovať úplné odškodné podľa § 61 zák. čl. XXIII:1885. Z obsahu týchto vývodov sťažnosti ide na javo, že sť-lia tu broja proti výške odškodného.

Lež týmito vývodami sťažnosti nemohol sa nss vecne zabývať. Podľa § 26 zák. čl. XVIII:1913 rozhoduje totiž o požiadavke strany, ktorá není spokojená s výrokom správneho úradu o výške odškodného podľa tohoto zák., resp. podľa zák. čl. XXIII:1885, tedy i o výške odškodného podľa § 61 zák. čl. XXIII:1885, riadny súd. Vtedy ale sú všetky námietky smerujúce proti výške odškodného tohoto druhu vzhľadom k ustanoveniu § 3 lit. a) zák. o ss vylúčené z kognície nss-u.

Je tedy sťažnosť v tomto smere neprípustná.

Č. 11.931.

Policejní věci: I. * Osobám uvedeným v 1. odstavci § 7 zák. č. 55/1928 Sb. smí býti také odňat cestovní pas, kterým povolení k pře-